N°. 12.

Bredasche Courant.

DONDERDAG 10 FEBRUARIJ 1859.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van *Breda*, ontvangen hebbende van het Bureau van stemopneming alhier, de Processen-Verbaal wegens de inlevering en opening der stembriefjes, ter benoeming van een Lid van den Gemeente-Raad.

Brengen bij deze ter voldoening aan art. 69 dier kieswet, ter kennisse van het algemeen, dat afschriften dier Processen-Verbaal ter puije van het Raadhuis zijn aangeplakt, en ter Secretarie dezer Gemeente voor een ieder ter inzage zijn nedergelegd.

Breda, den 9. Februarij 1859.

J. MASTBOOM, *Burgemeester*.
L. D. G. TEYCHINÉ, *Secretaris*.

Frankrijk.

PARIJS, den 7den Februarij.

Heden is de zitting der wetgevende kamers van Frankrijk door den Keizer in persoon geopend met de volgende rede.

»*Mijne heeren de senaatsleden, mijne heeren de afgevaardigden!*

»Sedert zes jaren zag Frankrijk, gelijk u bekend is, zijne welvaart toenemen, zijnen rijkdom aangroeijen, zijne inwendige twisten uitdooven, zijnen naam weder in aanzien komen; en evenwel ontstaat er bij wijlen, te midden der algemeene welvaart en kalmte, eene onbepaalde ongerustheid, eene half verzwegen ontsteltenis, welke zonder eene juist omschreven oorzaak zekere gemoederen bevangen en de algemeene gerustheid krenken.

»Die telkens terugkomende vlagen van moedeloosheid bedroeven mij, maar bevreemden mij niet. In eene door vele omwentelingen beroerde maatschappij, als de onze, kan de tijd alleen de wisselende overtuigingen vestigen, aan de menschen weder vastheid van karakter geven, en geloof op het politieke terrein doen ontstaan. De ontsteltenis, die zich dezer dagen heeft voorgedaan zonder dat er dadelijke gevaren zigtbaar zijn, mag echter verwondering wekken, want zij getuigt van te veel achterdocht en van te veel versaagdheid. Men schijnt te hebben getwijfeld, eensdeels aan de gematigdheid waarvan ik zoo vele blijken heb gegeven, anderdeels aan Frankrijks wezenlijke magt. Gelukkig is de volksmenigte verre van aan zoodanige indrukken onderhevig te zijn.

»Thans is het mijn pligt, u op nieuw voor te houden hetgeen vergeten schijnt te zijn. Wat is bestendig mijne staatkunde geweest? Europa gerust te stellen, Frankrijk weder tot zijnen waren rang te verheffen, ons bondgenootschap met Engeland naauw en hecht te maken, en de innigheid mijner betrekkingen met de onderscheidene mogendheden van het vaste land van Europa afhankelijk te stellen van de overeenstemming van inzigten met ons en van hare handelwijze jegens Frankrijk. Zoo heb ik, eenen dag vóór mijne derde verkiezing, te Bordeaux de verklaring »het Keizerrijk is de vrede» afgelegd, daardoor willende bewijzen dat de Erfgenaam van Keizer *Napoleon*, zoo hij den troon weder beklom, geen nieuw tijdvak van veroveringen zou aanvangen, maar een stelsel van vrede zou aannemen, hetwelk niet anders zou kunnen worden gestoord dan ter verdediging van groote belangen der natie.

»Wat betreft het bondgenootschap tusschen Frankrijk en Engeland, heb ik volhardend aan deszelfs bevestiging gearbeid; en gelukkig heb ik aan de overzijde van het Kanaal eene gelijke gezindheid jegens ons gevonden, bij de Koningin van Groot Britannie alsmede bij de staatsmannen van alle partijen.

»Heb ik niet, ter bereiking van dat voor den wereldvrede zoo bevorderlijke doel, bij elke gelegenheid de verbitterende herinneringen van vorige tijden, de aanvallen van den laster, zelfs de nationale vooroordeelen van mijn land met voeten getreden?

»Dat bondgenootschap heeft vruchten gedragen. Niet alleen hebben wij, in het Oosten gezamenlijk duurzamen roem verworven; maar ook hebben wij zeer onlangs, aan het uiteinde der wereld, een onmetelijk groot rijk voor de vorderingen der beschaving en der Christelijke godsdienst geopend.

»Sedert het sluiten van den vrede hebben mijne betrekkingen met den Keizer van Rusland het karakter van groote en rondborstige hartelijkheid aangenomen, omdat wij over alle in geschil zijnde punten eenstemmig waren. Ook heb ik mij te verblijden over mijne betrekkingen met Pruissen, die bestendig wederzijdsche welwillendheid ademen.

»Het Weener kabinet, integendeel, en het mijne — ik zeg het met [illegible]

en er is veel inschikkelijkheid noodig geweest om tot beslechting dier vragen te geraken. Zoo bij voorbeeld, heeft de reorganisatie der Donau-Vorstendommen haar beslag eerst kunnen bekomen na talrijke moeijelijkheden, waardoor de geheele voldoening hunner meest regtmatige wenschen tegengehouden is.

»En zoo men mogt vragen, wat belang Frankrijk had bij die afgelegen landstreken welke door den Donau besproeid worden, dan zou ik antwoorden dat Frankrijks belang overal in het spel is, waar eene regtvaardige en voor de beschaving bevorderlijke zaak is voor te staan.

»In dien staat van zaken was het niets buitengewoons, dat Frankrijk meer naderde tot Piemont, hetwelk gedurende den oorlog zoo veel voor ons overhad, in vredestijd zoo getrouw aan onze staatkunde was. De gelukkige verbindtenis van mijnen beminden neef Prins *Napoleon*, met de dochter van Koning *Victor Emanuel* behoort dus niet tot die ongewone feiten waarvoor eene verborgen reden moet gezocht worden, maar is het natuurlijk gevolg van de overeenstemming der belangen van beide landen en van de onderlinge vriendschap hunner souvereinen.

»Sedert eenigen tijd is de diplomatie te regt ongerust wegens den toestand van Italie en wegens de onnatuurlijke gesteldheid van dat land, alwaar de orde niet anders dan met hulp van buitenlandsche troepen kan worden gehandhaafd. Dat is evenwel geen genoegzame grond om aan het op handen zijn van oorlog te gelooven. Al verlangen eenigen zonder regtmatige redenen van ganscher harte naar eene vredebreuk, al houden anderen in hunne overdreven vrees aan Frankrijk het gevaarlijke van eene nieuwe coalitie voor, — ik zal zonder wijfelen den weg van regt en geregtigheid en van nationale eer blijven bewandelen; en mijn gouvernement zal zich noch medeslepen noch bevreesd maken laten; want mijne staatkunde zal nooit uittarrend noch kleinmoedig zijn.

»Verre van ons zij dus die ongegronde angst, die onbillijke achterdocht, die innerlijke aanvallen van zwakheid. De vrede zal, hoop ik, niet gestoord worden; hervat dus bedaard den gewonen loop uwer werkzaamheden.

»Ik heb den staat onzer betrekkingen met het buitenland openhartig voor u blootgelegd; en deze schets, overeenstemmende met al wat ik sedert twee maanden mij heb beijverd binnen en buiten 's lands te kennen te geven, zal u (met deze gedachte vlei ik mij) bewijzen dat mijne staatkunde onafgebroken dezelfde gebleven is, te weten vastberaden maar verzoenend.

»Ik maak dan ook reeds staat op uwe medewerking, gelijk op de ondersteuning van de natie welke mij haar lot heeft toebetrouwd. Zij weet dat ik in mijne handelingen nooit door persoonlijk eigenbelang of door bekrompene eerzucht zal geleid worden. Wanneer men, door den wensch en het gevoel eens volks geschraagd, eenen troon beklimt, dan wordt men door het gevoel der allerzwaarste verantwoordelijkheid verheven boven het lage gebied alwaar over alledaagsche belangen strijd wordt gevoerd; dan heeft men tot eerste drijfveer gelijk tot hoogsten regter *God*, *zijn geweten en de nakomelingschap*."

— Te Parijs is dezer dagen een geschrift uitgekomen onder den titel van *Keizer Napoleon III en Italie*, geschreven door eenen publicist van naam, den heer *de la Guéronnière*, en hetwelk te Parijs door velen beschouwd wordt als eene uitdrukking van inzigten die aan het Fransche hof bovendrijven. De schrijver betoogt dat het eene onmogelijkheid is Italie in zijne tegenwoordige gesteldheid te houden, en dat daarin verbetering zou kunnen worden gebragt door het oprigten van eenen Italiaanschen statenbond onder voorzitting van den Paus. Hij besluit zijn geschrift aldus:

»De verdragen zijn voor de betrekkingen tusschen de natien hetzelfde wat de wetten voor ieder volk zijn: zij zouden dan alleen onveranderlijk wezen, indien de wereldsche zaken stilstonden. Brengen de verdragen Europa in eenen gevaarlijken toestand, dan is het omdat zij niet meer beantwoorden aan de behoeften of aan de eischen des tijds, welke derzelver bepalingen hebben aan de hand gedaan, en dan is het staatkundig en wijs ze door iets anders te vervangen. Zoo eene mogendheid de tractaten, om zoo te spreken, als verschansingen gebruikt, zou zij het geschrevene regt voor zich, maar het zedelijke regt en het algemeene pligtbesef tegen zich hebben.

»Hieruit volgt dat, zoo in de daad Italie's gesteldheid voor dat land eene bron van leed, voor Europa eene bron van bekommering, van spanning en omwenteling is, een beroep op de letter der verdragen niets zou baten; de letter der verdragen zou alsdan niet opwegen tegen het-

geen uit het oogpunt der politiek vereischt wordt, tegen hetgeen voor de orde in Europa wenschelijk is.

»Moet er dan een beroep op het wapengeweld worden gedaan? God behoede ons voor dat uiterste! De beslissing der publieke opinie moet worden ingeroepen.

»Er bestaat bij ons geene vijandschap tegen Oostenrijk. Italie alleen is een geschilpunt tusschen die mogendheid en Frankrijk. Wij ontzien Oostenrijks bezittingen in Duitschland, en aan den Rhijn heeft men niets van ons te vreezen. Het is alzoo onze vurige wensch, dat de diplomatie nu nog, op den dag voordat de strijd anders zou uitbreken, datgene doe wat zij doen zou op den dag nadat er eene beslissende overwinning was behaald. Europa sla de handen ineen voor de zaak van regt en vrede. Europa behoort op onze hand te zijn, omdat het ons altijd op zijne hand zal hebben, zoo dikwerf het om de verdediging van zijne eer, van zijn evenwigt en van zijne veiligheid te doen is."

— Een berigt uit Turyn meldt dat het Sardinische gouvernement, bij den ongunstigen staat zijner finantien en met het oog op mogelijke gebeurtenissen van ernstigen aard, noodig acht onverwijld eene nieuwe geldleening te sluiten, en dat het dadelijk magtiging daartoe van de wetgevende kamers zal vragen.

— Laatstleden Vrijdag heeft de Sardinische Kamer der Gedeputeerden in hare afdeelingen het wetsontwerp onderzocht betrekkelijk de leening van 50 millioenen, welke door de Regering verlangd worden. Al de afdeelingen hebben rapporteurs benoemd, die gunstig voor het ontwerp gestemd zijn, maar de geuite gevoelens waren niet eenstemmig. De leden der regter zijde waren wel niet in beginsel tegen de leening, maar verklaarden dat zij, alvorens te stemmen, van de Regering meerdere inlichtingen verlangden dan de in de memorie van toelichting vervatte. De leden der linker zijde en van het midden schijnen allen het ontwerp te hebben ondersteund.

— Koning *Victor Emanuel* is den 3den Februarij te Turijn teruggekeerd. In het adres, hem door de municipaliteit van Genua overgereikt, wordt gezegd hoe Genua als handelstad vredesgezind, maar echter, bijaldien de vrede niet met het welzijn des Vaderlands is overeen te brengen, even als vroeger tot ieder offer ter ondersteuning der grootmoedige voornemens der Regering bereid is. De Koning antwoordde dat de staatkundige gezigteinder somber is, maar hoe hij zich overtuigd hield dat Genua, wanneer er groote moeijelijkheden ontstaan mogten, bij geene andere stad in het brengen van offers voor de algemeene zaak zou achterstaan.

— Eene bij het Fransche ministerie van buitenlandsche zaken ontvangen en in den officielen *Moniteur* medegedeelde depêche bevestigt het berigt dat Vorst *Alexander Coutza*, de hospodar van Moldavie, ook tot hospodar van Wallachye is verkozen. De depêche zegt verder, dat daarbij alle op het stuk der verkiezingen bestaande voorschriften, zoo van het organieke reglement als van de ter Parijsche conferentie den 19den Augustus jl. onderteekende overeenkomst, in acht genomen zijn, en dat de bevolking van Bucharest de keuze der wetgevende vergadering met vreugde vernomen en hare blijdschap daarover door eene illuminatie aan den dag gelegd heeft.

— *Milosch Obrenowitsch*, de nieuwe vorst van Servie, is, gelijk de telegraaph berigt, den 5den dezer de hoofdstad Belgrad met staatsie binnengetrokken, en heeft de regering aanvaard.

— Dezer dagen zijn de heeren *Troisdorff* en *Klung* door de regtbank tot drie maanden en mej. *Morton* tot eene maand gevangenisstraf veroordeeld, als beschuldigd de koopers te hebben bedrogen omtrent de hoedanigheid van de verkochte waar. Zij hadden revalenta arabica en ervalentum te koop en kondigden die waren aan door middel van aanplakbiljetten, prospectussen, enz., prijkende met een vignet, voorstellende, negers werkzaam, om die *kostbare* zelfstandigheid uit *tropische planten* getrokken, in te zamelen. Het was uit een scheikundig onderzoek aan de regtbank gebleken, dat die *kostbare* zelfstandigheid niets anders was dan witte boonemeel voor de revalenta, en linzenmeel voor het ervalentum.

— De heer *Stephenson*, de Engelsche ingenieur, die in het Britsche Parlement het plan tot doorgraving der landengte van Suez heeft bestreden, is onlangs naar Egypte gereisd. Men verzekert, zegt de Parijsche *Constitutionnel*, dat hij de daarstelling beoogde van eenen spoorweg door de woestijn, in verbinding met de bestaande spoorweglinie van Kairo naar Suez, en met het doel om daardoor de kanalisatie tegen te houden, maar dat zijn voorstel dienaangaande bij de Egyptische regering geen ingang heeft gevonden.

— De Parijsche beursliedeu zijn door de rede des Keizers niet gerust gesteld. Aan de Parijsche effektenbeurs zijn de koersen, na het bekend worden der troonrede, gedaald.

Duitschland.

FRANKFORT, den 6den Februarij.

De volgende benoemingen hebben bij onze diplomatie plaats gehad: de heer *van Redern* gaat als Pruissisch gezant naar Brussel, de heer *van Löwenstein* naar Munchen, de heer *Savigny* naar Dresden, de heer *Flemming* naar Carlsruhe, de heer *von Canitz* naar Darmstadt, de heer *van Rosemberg* naar Lissabon en de heer *G. von Wertheim* naar Athene.

Pruissen heeft op dit oogenblik 2 zeilfregatten, 2 stoomkorvetten, 1 zeilkorvet, 2 schooners, 1 stoomaviso, 42 kanonneerbooten en verscheidene kleine vaartuigen om te slepen en te peilen, welke bodems in alles met 237 stukken geschut kunnen worden bezet. Al deze schepen zijn, behalve die, welke voor kazerneschepen worden gebezigd, bekwaam om zee te bouwen.

— Uit St. Petersburg verneemt men de bekendmaking eener keizerlijke ukase, waarbij voor het Amurgebied een hoofdbestuur wordt georganiseerd, volgens lokale behoeften en tot ontwikkeling van den handel en industrie in die gewesten.

— Uit Servie blijven de berigten ongunstig voor het behoud der rust in dat Vorstendom luiden. De Oostenrijksche Regering die, na de benoeming van vorst *Milosch*, den generaal *Coronini* bevel had toegezonden om zijne op de grenzen vereenigde troepen terug te doen trekken, ziet zich, ten gevolge der te Belgrado heerschende gisting, genoodzaakt die troepen in hunne vroegere kantonnementen te laten. De zittingen der Skuptschina zijn zoo onstuimig geworden dat de daar heerschende wanorde zich tot buiten de vergaderzaal en in de stad uitstrekt. De hevige democratische partij heeft de overhand in de vergadering, de meer bezadigde leden worden van alle kanten overschreeuwd, en verlaten van lieverlede hunne zitplaatsen, om derwaarts niet terug te keeren. Gelijk de telegraaf reeds vermeld heeft is de afzetting van al de Ministers reeds, in naam der Natie, door genoemde partij geëischt, en den volgenden dag gelijke eisch ten opzigte van al de leden des Senaats gevolgd, aan welk Staatsligchaam men het te danken heeft dat de openbare rust tot hiertoe gehandhaafd is gebleven. Het is te midden dezer opgewondenheid der gemoederen dat Vorst *Milosch* te Belgrado verwacht werd. Gewis zal hij, van het eerste oogenblik af, met in zeker opzigt onoverkomelijke moeijelijkheden te kampen hebben, indien hij er door een gestrengen maatregel van zijn gezag niet in slaagt de overheerschende magt der Skuptschina te fnuiken.

Engeland.

LONDEN, den 6den Februarij.

De *Times* deelt op vrij stelligen toon, doch zonder aanwijzing der bron, iets naders mede omtrent de voornemens van het Fransche gouvernement. »Wij hebben (zegt het blad) eenigen grond om te denken dat de Keizer der Franschen thans het onbetwistbaar regt van Oostenrijk op het Lombardisch-Venetiaansche Koningrijk erkent, — dat hij verklaart geenszins het voornemen te hebben om den eersten stap tot eene vredebreuk te doen, ofschoon hij gereed zal staan om Piemont te hulp te komen indien het mogt worden aangevallen, en dat hij de handelingen, waardoor Europa in ontsteltenis en verwarring is gebragt, regtvaardigt met te wijzen op zijne belangstelling in het lot van het Romeinsche volk, waarvan hij reeds als hoofd van het bestuur der Fransche republiek blijken heeft gegeven.

»Reeds is beknopt berigt gegeven van de beraadslaging welke in de beide huizen van het Engelsche Parlement over het op de troonrede te geven antwoord gevoerd is. Bij die gelegenheid heeft de kanselier der schatkist in het Lagerhuis omtrent de Italiaansche aangelegenheid en de vraag van vrede of oorlog hoofdzakelijk het volgende gezegd:

» Ik ontveins niet, dat in het oog van Harer Majesteits gouvernement de staat der zaken buiten 's lands hagchelijk is. Maar dat een oorlog tusschen twee groote mogendheden, welke oorlog zich over gansch Europa zou kunnen uitbreiden, eene waarschijnlijk te verwachten zaak is, dat kan ik zoo niet geredelijk toegeven. In mijn oog bestaat er nog geenszins grond om de hoop op het behoud van den vrede te laten varen.

» Er bestaat thans eene groote mate van naijver en wantrouwen tusschen Frankrijk en Oostenrijk. In dezen staat der zaken heeft Harer Majesteits gouvernement zoo gehandeld, als het meest kon strekken om den vrede te behouden en om een einde te maken aan het misverstand hetwelk tusschen twee groote mogendheden, Harer Majesteits bondgenooten, bestaat. Wij hebben Frankrijk en Oostenrijk rondborstig bekend gemaakt met onze denkwijze omtrent hun beider positie in Italie, welke tot dat ongelukkig misverstand heeft geleid.

» Wij erkennen ten volle, dat zekere gedeelten van Italie in eenen slechten toestand zijn. Niemand van ons zou zijne goedkeuring hechten aan handelingen van eenige mogendheid, waardoor de verdragen, op welke de orde in de Europesche statenhuishouding gegrond is, zouden worden aangerand; maar dit belet ons niet, te erkennen dat de toestand van Midden-Italie, welke met die gewigtige verdragen weinig of niet in verband staat, zeer veel te wenschen laat, en de hoofdoorzaak daarvan is de inlegering van buitenlandsche troepen: Midden-Italie wordt bezet gehouden door de krijgsmagt van twee groote militaire mogendheden, Frankrijk en Oostenrijk, wier wederzijdsche naijver en wantrouwen zoo veel gevaar veroorzaken.

» In dezen staat der zaken hebben wij aan Frankrijk en Oostenrijk, beide onze bondgenooten, alsmede aan de hoven van Turyn, Berlijn en St. Petersburg te kennen gegeven dat er onzes inziens maatregelen dienen te worden genomen om de gesteldheid van Midden-Italie te verbeteren en daardoor eene voor Europa's vrede gevaarlijke bron van misnoegen te sluiten; doch dat dit niet kan worden bewerkt door de pogingen om de door verdragsbepalingen gevestigde orde van zaken omver te werpen, maar veeleer door den invloed dier staten, welke bij Italie's toestand het meeste belang hebben, tot verbetering der gesteldheid van Midden-Italie te bezigen.

»Terwijl wij den tusschen Oostenrijk en Frankrijk opgerezen argwaan zochten weg te nemen, en hun alle gronden voorhielden welke voor het behoud van den algemeenen vrede pleiten, hebben wij hun tevens voorgehouden dat het hun pligt is, niet met wapenen om de heerschappij over Italie te strijden, maar edelmoedig en vreedzaam te wedijveren in pogingen om Italie's toestand te verbeteren, — dat zij, de twee geliefkoosde kinderen der Kerk, verpligt zijn om in onderling overleg hunnen invloed

aan te wenden ten einde de vorsten van Midden-Italie te brengen tot eene staatkunde, door welke de naar het algemeen gevoelen ondragelijke misbruiken en wanbestuur een einde zouden nemen.

»Onder de gronden, welke mij nog beletten, de hoop op het behoud des vredes op te geven, behoort vooral mijn vertrouwen op het karakter van den Keizer der Franschen. Wat er ook gezegd worde, hij is voor ons land een getrouw bondgenoot geweest, en hij heeft gedurende een niet kort tijdvak getoond een schrander vorst te zijn. Toen wij in Indie eenen zwaren en gevaarlijken oorlog te voeren hadden, heeft de Keizer geene blijken gegeven van grooten lust om van de ongelegenheden, waarin wij verkeerden, partij te trekken; en daarom zou ik, ook wanneer ik alleen op zijn eigen belang let, bezwaarlijk kunnen aannemen dat hij juist nu, terwijl Engeland sterker is en meer strijdmiddelen beschikbaar heeft dan ooit sedert den vrede van Parijs in 1815, twist met ons zou willen zoeken. Ik heb in deze vergadering altijd de meening volgehouden dat een bondgenootschap met Frankrijk de ware staatkunde voor Engeland is. Dat is een natuurlijk bondgenootschap, verheven boven den invloed van kleine geschillen, onafhankelijk van de wisseling van dynastiën, personen of regeringsvormen. Zoo sprak ik reeds toen in Frankrijk eene andere dynastie bloeide; en wat zou mij dan thans weêrhouden van te zeggen dat Engeland in den Keizer der Franschen eenen trouwen bondgenoot heeft gevonden?

»Ik kan niet denken dat een zoo schrander vorst op het punt staat om moedwillig den vrede der wereld te storen en den goeden dunk weg te nemen, dien zijne vroegere handelingen verwekt hebben. Eer ik dat aanneem, zou er veel meer moeten gebeurd zijn, dan tot nog toe tot onze kennis is gekomen; intusschen koester ik steeds de hoop dat de tegenwoordige staat der zaken niet zal uitloopen op eenen strijd tusschen twee militaire mogendheden, waardoor Italie niet zou gebaat worden; maar veeleer op de wijze samenwerking der twee groote mogendheden tot beraming van maatregelen welke kunnen leiden tot de verbetering van Italie's gesteldheid en tot wegneming van die oorzaken van oorlog, welke, zoo lang in Italie's gesteldheid geene verbetering komt, zich telkens op nieuw zullen voordoen.

»Wij zijn in geene verbindtenissen betreffende de Italiaansche aangelegenheid getreden; wij hebben geene afspraken dienaangaande gemaakt; maar wij hebben aan al de betrokken mogendheden denzelfden rondborstigen en vriendschappelijken raad gegeven. Wij hebben daarbij twee bedoelingen: ten eerste het behoud van den vrede, ten tweede de verbetering van Italie's toestand. Ik vlei mij met de hoop, dat de groote vorsten, in Duitschland zoowel als in Frankrijk, zullen inzien dat er, in deze onze eeuw, waarin de publieke opinie zoo veel vermag, betere middelen, dan wapengeweld en veldslagen zijn, om eer en invloed, en ook om crediet op de Engelsche geldmarkt te verwerven. Een vorst die de achting van de wereld bezit, heeft daardoor crediet op de Europesche beurzen; en dit is een rijker schat dan de belastingen, die hij van zijne onderdanen heeft. Het is natuurlijk, dat de Keizer der Franschen bijzonder belang in de Italiaansche aangelegenheid stelt; daarvoor zijn vele gronden, die voor eenen noordelijken, voor eenen Protestantschen staat niet bestaan; maar door vroegere handelingen van hem is gebleken, dat de publieke opinie invloed op zijn gedrag heeft, en dit zal nu ook, naar ik geloof, het geval zijn."

— In denzelfden geest, als de heer *d'Israeli*, heeft lord *Derby*, het hoofd des bewinds, in het Hoogerhuis over de Italiaansche aangelegenheid gesproken; hij verklaarde nadrukkelijk en herhaaldelijk, dat Engeland in deze zaak door geene geheime overeenkomst hoegenaamd gebonden is. Hij zeide, dat Oostenrijk verklaarde niet het minste voornemen te hebben om zich in de inwendige aangelegenheden van naburige staten te mengen, maar zijne bedoelingen binnen de grenzen van zijn eigen gebied en binnen de door de tractaten gestelde perken te zullen bepalen; van dit voornemen had Harer Majesteits gouvernement zeer nadrukkelijke betuigingen ontvangen en het hechtte daaraan geloof. Verder zeide hij, van het Fransche gouvernement de verzekering te hebben ontvangen, dat, zoo lang Oostenrijk zich binnen de grenzen van zijn grondgebied hield, Piemont geenen bijstand van Frankrijk in eenen aanvallenden oorlog verwachten moest.

— De Oost-Indische leening wordt te gemoet gezien. Het gerucht spreekt van eene Engelsche leening van 6 millioen pond sterling, voor maritieme uitrustingen.

— In Engeland zijn per telegraaf over Corfu berigten ontvangen uit Calcutta van 9 Januarij ll. en uit Hongkong van 30 December ll. Daaruit blijkt dat de krijgsbedrijven in Oude nagenoeg geëindigd waren en het Engelsche gezag in dat landschap hersteld was, maar dat *Tantia Topee* en *Nana-Sahib*, de geduchte aanvoerders van muitersbenden, nog telkens aan de hen vervolgende troepen ontsnapten. In China was sedert de vroegere berigten niets bijzonders voorgevallen; lord *Elgin*, Engelands gevolmagtigde, was van den togt op de rivier Yangtse-Kiang nog niet teruggekomen.

Belgie.

BRUSSEL, den 8sten Februarij.

De *Union Commerciale* van Antwerpen deelt een moordverhaal mede, echter met bijvoeging, dat men een onderzoek heeft ingesteld, of het wel geheel en al met de waarheid strookt, den uitslag van welk onderzoek het blad later zal mededeelen. Een meisje uit hier had zich namelijk gisteren naar Mechelen begeven, om [illegible] van 500 à 600 francs af te halen. Huismaarts [illegible] hare kennis bij zich, die verlof had bekomen, en samen vervolgden zij den weg tot op de hoogte van het dorp Konings-Hoycht. Aan eene tusschen dat dorp en Lier aan den weg gelegen herberg gekomen, sloeg de jongeling aan zijne gezellin voor, hem een oogenblik in de herberg te wachten, daar hij in de nabijheid een brief voor een zijner makkers moest overhandigen. Bij zijne terugkomst was het meisje verdwenen en de herbergier verzekerde dat zij haren weg vervolgd had. De milicien deed desgelijks, in de hoop dat hij, zijne schreden verhaastende, zijne reisgenoote nog zou kunnen inhalen. In stede daarvan ontmoette hij twee gendarmes die hem naar zijne papieren vroegen. Aan dezen eisch voldaan hebbende, verhaalde hij hun het gebeurde en deelde hun ook zijne vermoedens mede. Alle drie keerden nu naar de herberg terug, waar zij den herbergier in zijnen tuin bezig vonden het meisje, dat door hem bestolen en vermoord was, te begraven.

Nederlanden.

BREDA, den 9den Februarij.

Bij de verkiezing van een lid van den Gemeenteraad te Breda, in plaats van wijlen den Heer *A. A. N. Cuypers*, die in 1863 moest aftreden, zijn op den 9den Februarij 1859 ingeleverd 427 stembriefjes, waarvan na aftrek van 7 briefjes van onwaarde, zijn uitgebragt op de Heeren:

H. Loonen Czn.	216	stemmen.
Mr. *J. J. Loke*	153	»
A. J. Verlegh	19	»
Mr. *C. A Flooren*	18	»
J. Reijnders	7	»
Mr. *A. Pels Rijcken*	2	»
A. J. Bouwens	2	»
Dr. *P. R. van Mierlo*	1	»
Dr. *H. van Wijngaarden*	1	»
R. A. Verlegh	1	»

Zoodat de heer *A. Loonen Czn.* is verkozen tot lid van den Gemeenteraad te Breda.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal is bijeengeroepen tot hervatting der werkzaamheden op Dingsdag 15 dezer.

— Rijp voor de discussie is slechts één wetsontwerp, het is dat tot vaststelling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1856.

Van de Regering worden de *antwoorden* verwacht op de voorloopige verslagen, uitgebragt over de navolgende wetsontwerpen: 1°, tot aanleg van een provincialen weg van Fijnaart naar Rozendaal; 2°, tot wijziging der tarieven van sommige accijnsen; 3°, tot wijziging van het belastingstelsel en van eenige bepalingen der gemeentewet, rakende de gemeentebelastingen (5 ontwerpen); 4°, tot herziening der wet van den waarborg en de belasting op gouden en zilveren werken; 5°, tot wering van besmetting op aankomende zeeschepen; 6°, tot herziening der tariefwetten op in- en uitvoer; 7°, tot bekrachtiging van eenige artikelen der verleende concessie tot aanleg en exploitatie van den Noorderspoorweg; 8°, tot verleening van tiendvrijdom ter bevordering van landverbetering, en 9°, tot regeling van de afschaffing der slavernij in Nederl. Oost-Indie.

In de sectiën onderzocht, zonder dat echter de voorslagen daarover tot dusver zijn publiek gemaakt, zijn de wetsontwerpen: 1°, houdende bepalingen op het begraven van lijken, de begraafplaatsen enz., en, 2°, regelende het gebruik der spoorwegen.

In de sectiën nog niet onderzocht zijn de navolgende voorstellen van wet: 1°, betrekkelijk den doortogt en het vervoer van landverhuizers; 2°, tot verlenging van den termijn van art. 3 der wet van 7 Mei 1856 (eindregeling der zaak van Wees- en Momboirkamers); 3°, tot afschaffing der slavernij in West-Indie (3 ontwerpen); 4°, tot regeling van de wijze van beheer en verantwoording der koloniale geldmiddelen; 5°, houdende bepalingen omtrent den accijns op het binnenlandsch gedistilleerd; 6°, tot regeling der voorwaarden van toelating hier te Lande van buitenlandsche naamlooze vennootschappen, enz.; 7°, tot wijziging en aanvulling der wet van 12 December 1817 met opzigt tot het koopen enz. van militaire kleedingstukken, en 8°, tot nadere vaststelling van het eindcijfer van het Vde hoofdstuk der staatsbegrooting over 1858.

— Bij besluit van 6 dezer heeft Z. M. benoemd bij het wapen der artillerie, tot kolonel bij het 1ste reg. vesting-artillerie, den luitenant-kolonel *E. A. Frantzen*, kommandant van het korps, en bij besluit van dezelfde dagteekening evengemelden kolonel, op zijne aanvrage, eervol van langdurige dienst, op pensioen gesteld.

— Uit Hellevoetsluis schrijft men van den 6den dezer: »Men verwacht eerlang de in dienststelling van drie nieuwe schroefstoomschepen, te weten: het *Bad*, gebouwd te Amsterdam, *Reinier Claeszen*, gebouwd te Kinderdijk, en *Cornelis Dirksz*, gebouwd te Krimpen aan de Lek.

Tot kommandanten dezer oorlogsbodems zijn benoemd de luits.-ter-zee 1ste klasse *J. van Gogh*, jonkh. *J. E. W. F. van Ruders* en *J. F. Koopman*.

— Uit 's Hage schrijft men aan de *Utrechtsche Courant*:

»Naar wij vernemen is door Z. M. den Koning bepaald, dat het getal militairen, dat in den loop van dit jaar tot aanvulling van de landmagt naar de overzeesche bezittingen zal worden uitgezonden, 1600 zal bedragen. Onder dat getal zullen ook begrepen zijn eenige aanbevelenswaardige onderofficieren en korporaals, welke voor bevordering tot den rang van officier bij de wapens der infanterie en artillerie in Indie, in aanmerking zullen komen."

— De opbrengst van den spoorweg tusschen Antwerpen en Rotterdam is in de maand December ll. geweest fr. 87,543.98, zijnde fr. [illegible] meer dan in December 1857. In het geheele jaar 1858 heeft de opbrengst beloopen fr. 1,193,695.95, zijnde fr. 24,904.82 meer dan in 1857.

— Het nieuwsblad van Bergen-op-Zoom vestigt de aandacht op een allergewigtigst onderwerp, namelijk: de dezer dagen gedane aanvrage bij het Min. van Binnenl. Zaken, om concessie tot den aanleg van een verbindingskanaal der Schelde met de Maas en den Rijn, door den heer *J. E. van Gorkom*, oud-generaal majoor. Tot de uitvoering der werken van dit kanaal wordt het benoodigd kapitaal begroot op *f* 12,000,000.

— Het *Handelsblad* meldt, dat de heeren *Lebobe* en *Verrne van Zandvoorde*, te Parijs, als vertegenwoordigers eener aldaar gevormde maatschappij concessie gevraagd hebben voor den aanleg van een spoorweg van het Nieuwe-Diep over Alkmaar naar Haarlem. Zij verklaren, dat zij in staat zijn het daartoe benoodigde kapitaal, dat op 15,500.000 fr. of op 116.000 fr. per Ned. mijl wordt geraamd, te bekomen. Zij zijn derhalve geneigd den aanleg van die lijn op zich te nemen onder de volgende voorwaarden:

1o. Subsidie der regering van 25 pCt. of 3,874.000 fr.

2o. Vrijdom van registratie en overschrijvingsregten voor den aankoop van de benoodigde gronden, benevens vrijdom van invoerregten voor de tot den aanleg en de exploitatie van den weg vereischte bouwstoffen en het materieel.

3o. De fortificatie-werken, die ten gevolge van den spoorweg mogten noodig worden geacht, zullen door den staat bekostigd worden.

— Bij den heer *H. C. Susan CHzn.*, te 's Gravenhage, is eene brochure verschenen van den heer *J. D. Kruseman*, oud-directeur-generaal van finantien in Nederl. Indië, over het vraagstuk van de openstelling van havens op Java, Borneo en Sumatra. De schrijver betoogt, in dit vlugschrift, dat de Minister van Kolonien in deze zaak met voorzigtigheid en oordeel heeft gehandeld; dat de ordonnantie van den Gouverneur-Generaal gedurende 18 maanden zal moeten worden gehandhaafd ten aanzien van Borneo en Sumatra; dat de ordonnantie behoort te worden nageleefd met betrekking tot de 16 havens op Java, voor zoo veel betreft den *uitvoer*; dat die ordonnantie in zoo ver moet worden gewijzigd, dat die havens zullen worden gesloten voor den *invoer;* dat het besluit van den Gouverneur-Generaal, Indisch Staatsblad 1841, n°. 48, moet worden gehandhaafd, ten aanzien van Java en Sumatra, en dat de daarin vermelde resolutie *niet* zal worden toegepast op het eiland Borneo en wel bepaaldelijk voor de havens Banjermassing, Pontianak, Sambas en Sampit.

— De bewoners der haven te Bergen-op-Zoom werden in de vorige week des nachts zeer verontrust door den hoogen vloed die door de stormwind uit het noordwesten was veroorzaakt. Het water werd tot in de Rijkebuurtstraat opgestuwd. Vele kelders liepen onder en hierdoor werd nog al eenige schade te weeg gebragt. Het wenschelijke van een paar storm-vloeddeuren in den havenmond is derhalve ook thans weder gebleken.

— Uit Maastricht schrijft men:

»Door de massa regen in de laatste dagen gevallen en het ruwe weder heeft de rivier de Maas eene hoogte bereikt, welke wij sedert 7 à 8 jaren niet hebben gekend. Aan de lage gronden treedt zij reeds buiten hare oevers, terwijl zij nog altoos wassende blijft. Met dit alles heeft er de scheepvaart geen voordeel van. Was de rivier gedurende meer dan een jaar, door haar ongehoord laag peil onbevaarbaar, thans is zij door haren zeer sterken stroom, voor de hier veelal gebruikt wordende schepen met laag boord, zooals aken en spitsbekken, zeer gevaarlijk.

— In tegenwoordigheid van een hoofdofficier en drie officieren, heeft ll. Zaturdag in de schermzaal van het regiment gren. en jagers te 's Hage eene bevordering plaats gehad van een 63tal leerlingen (waaronder velen zich bevonden, die eerst met April jl. in dienst zijn gekomen) in de schermkunst tot prevost en meester op verschillende wapens. Sedert de maand October jl. werden zij daarin onderwezen door den sergeant schermmeester *O. Siebenhaar*, van het regiment, en met medewerking zijner assistenten. In vorige jaren plagt deze bevordering eerst in de maand Junij te geschieden, doch men is het aan de onvermoeide zorg der meesters en aan de Hollandsche vertaling van een werkje over de schermkunst door genoemden meester verschuldigd, dat de leerlingen reeds nu bekwaam worden bevonden, om tot dien rang bevorderd te kunnen worden.

— Aan de *N. Rott. Ct.* wordt uit 's Hage geschreven, dat de arme vrouw, die ook van de vergiftigde worst heeft gegeten, waarschijnlijk als tweede slagtoffer zal bezwijken, waardoor dan hare 4 kinderen onverzorgd zijn.

— Te Rotterdam heeft men op een dak van een pand aan het Vasteland aldaar een spreeuwennest gevonden, waarin zich vijf versch gelegde eijeren bevonden, zoo dat het eerste ei waarschijnlijk reeds in de maand Januarij gelegd is. Men herinnert zich niet, zulks nog ooit te hebben aangetroffen en vindt daarin een nieuw bewijs van den ongemeen zachten winter.

SPOORWEG ANTWERPEN-ROTTERDAM.

Vertrek van Rotterdam 10 u.; 2 u. 46 m.

» van Breda 6 u. 50 m.; 12 u. 35 m.; 5 u. 20 m.

» van Antwerpen naar Rotterdam en Breda 7 u. 45 m.; 12 u. 20 m.

alleen naar Breda en Moerdijk 5 u. 25 m.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM den 7. Februarij.

TARWE als voren, 135 ℔ Witbonte Poolsche *f* 338; 132 ℔ O. bonte Pools. *f* 322; 134 ℔ O. Lubecker *f* 310.

ROGGE prijshoudend, 126 ℔ Pommer *f* 190; 124 ℔ Galatz *f* 177; 118, 119 ℔ Petersb. *f* 167 *à f* 169.

KOOLZAAD 1 P. vl. lager; op 9 v. Olie te leveren in April 77 P. vl., in Oct. 71 P. vl.

LIJNZAAD prijshoudend; 108, 109 ℔ Odessa *f* 320, 110, 111 ℔ Calcutta *f* 345; 108, 109 ℔ Brindisi *f* 340.

RAAPOLIE traag; op 6/w. *f* $44^{1}/_{4}$, vlieg. *f* 43; 1 Mei *f* $42^{1}/_{4}$ à *f* 42; 1 Sept., Oct., Nov. en Dec. *f* 40.

LIJNOLIE op 6/w. *f* $31^{3}/_{4}$; vlieg. *f* $30\frac{1}{2}$; 1 Maart *f* $30\frac{1}{2}$ à $^{3}/_{4}$; 1 April *f* $30^{3}/_{4}$ à *f* 31; 1 Mei *f* 31 à $^{1}/_{4}$; 1 Sept., Oct., Nov. en Dec. *f* $32\frac{1}{2}$.

HENNEPOLIE op 6/w. *f* $35^{3}/_{4}$, vlieg. *f* $34\frac{1}{2}$.

RAAPKOEKEN, per 1040 stuks *f* 90 à *f* 93.

LIJNKOEKEN, per 104 st. *f* 11 à *f* 14.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA.

Van den 8. Februarij 1859.

Het Nederl. Mudde Tarwe Nieuwe	van *f* 6,50 tot *f* 9,00.
Het dito dito Oude witte Tarwe	» » 7,00 » » 7,80.
Het dito dito Rogge Nieuwe	» » 5,40 » » 6,00.
Het dito dito Rogge Oude	» » 5,60 » » 6,40.
Het dito dito Boekweit Oude	» » 0,00 » » 0,00.
Het dito dito Boekweit Nieuwe	» » 5,50 » » 5,85.
Een dito pond Boter	» » 0,90 » » 0,92.
Zand-Aardappelen (Vat of Mudde)	» » 1,40 » » 1,70.
Het 1000 Eiken Telhout	» 4,50.
Het 1000 Doof Hout	» 2,75.
De kar Spaanders	» 4,10.
De » Struiken	» 4,50.
De 100 Mutsaard	van *f* 3,50 tot » 4,00.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (8 *Februarij*) was de fondsnotering: Ned. $2^{1}/_{2}$ pCt. $64^{1}/_{4}$, $^{1}/_{2}$; 3 pCt. $77^{3}/_{8}$: 4 pCt. $97^{15}/_{16}$, $98^{1}/_{16}$, 98; Handelm. $4^{1}/_{2}$ pCt. $140^{1}/_{2}$; Rusland 5 pCt. $104^{1}/_{4}$, $^{3}/_{8}$; dito 1828—29 $102^{1}/_{2}$; 4 pCt. 1840 $86^{1}/_{4}$; Id. bij Stieglitz 87; 5 pCt. 1854 $97^{7}/_{8}$; dito 1855 101, $^{3}/_{8}$, $^{1}/_{4}$; Spanje $1^{1}/_{2}$ pCt. $29^{5}/_{8}$ $^{13}/_{16}$, $^{5}/_{8}$; 3 pCt. Buitenl. $44^{1}/_{8}$; Id. Binnenl. $40^{1}/_{16}$, $^{5}/_{16}$, $^{1}/_{8}$; Portugezen 3 pCt. te Londen $45^{7}/_{8}$, 46; Oostenrijk Metall. $69^{1}/_{16}$, 69; Zilver Nat. 5 pCt. 71, $^{3}/_{4}$, 71; Zilver 1849—54 $80^{1}/_{2}$, $^{7}/_{8}$, $^{1}/_{2}$; $2^{1}/_{2}$ pCt. $35^{1}/_{2}$, 36, $35^{1}/_{2}$.

Advertentiën.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.